

ALBINA

REVISTĂ SĂPTĂMINALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Candidați și alegători

AMPRENTELE VIITORULUI

Campania electorală prilejuiește entuziaste și ample acțiuni, în centrul cărora se situează întâlnirile dintre candidații Frontului Unității Socialiste și alegători. Desfășurându-se sub semnul hotărârii unanime a poporului nostru de a îndeplini sarcinile trasate de partid pentru înflorirea patriei, aceste întâlniri constituie încă o puternică mărturie a indestructibilei legături dintre partid și popor în marea operă de construcție a socialismului.

Zilele trecute, conducători de partid și de stat, candidați ai Frontului Unității Socialiste pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională s-au întâlnit cu alegătorii în cadrul unor entuziaste adunări. Participanții la aceste întâlniri, români, maghiari, germani și de alte naționalități și-au exprimat o dată în plus deplină lor adeziune față de politica internă și externă a partidului și statului nostru, consacrată în întregime înfloririi României socialiste, cauzei păcii și colaborării internaționale.

Insuflețitele întruniri dintre candidați și alegători sînt adevărate și vii sfaturi ale țării. În cadrul lor, apar cu fiecare luare de cuvînt imaginea nouă a țării, condițiile care s-au creat în patria noastră pentru afirmarea spiritului de inițiativă al oamenilor muncii, pentru dezvoltarea în continuare a tuturor orașelor și satelor pe toate tărîmurile vieții economice, sociale și culturale. Stăpîni ai țării, buni și pricepuți gospodari, cetățenii României socialiste își manifestă și cu acest prilej înalta responsabilitate civică, interesul lor viu pentru prosperitatea țării și, împreună cu candidații lor, conturează programul unei fructuoase activități de viitor a deputaților ce vor fi aleși la 2 martie.

2
Martie 1969

Nocturnă la Porțile de Fier

Foto: GH. VINȚILĂ

CRONICA UNUI GREIER

Dacă urci pe firul de alb, galben, ori de albastru al apelor Dunării dai de un moment de extaz, dai de Turnu-Severin, dai de Porțile de Fier, dai de Cazane, dai de Dunărea grea de zbucium și de putere.

Pe aici, venind dintr-o veche peninsulă, din vestita Romă, pe durabilul pod al lui Apoloodor din Damasc, și-a împins ostile strălucitul Traian, împăratul, spre Dacia Felix, spre a-l supune pe viteazul Decebal în chiar Carpații lui, în chiar vestita lui Sarmisegetuză.

Decebal a cutezat să nu se supule imperiului roman, aceluși imperiu fără de început și fără de sfîrșit, care ținea de la răsăritul pînă la apusul soarelui. Traian a cutezat să-l atace pe Decebal, volevodul munților, spaima dușmanilor Daciei. Și așa s-a făcut că din acea

istorică înclăstare, învingînd amindoi titanii, și amindoi fiind învinși, s-a născut Poporul Român, care după aproape 2000

de ani, ieșind victorios din frământările veacurilor, construiește azi socialismul.

Deci dacă urci pe Dunăre în sus dai de niște vestigii, dai de o istorie teribilă, dai de Porțile de Fier, dai de cutezătorii timpului nostru. Cutezătorii, eroi ai acestui vast cincinal românesc, inginerii, arhitecții, muncitorii supun Dunărea bătrîna spre a-i da ritmuri noi de tinerețe nouă. Da. Cutezătorii de aici închid

albia Dunării spre a deschide un nou drum spre viitor. Ei au intrat deja în legendă sub această denumire: Făuritorii luminii.

Ii cunosc de mult pe acești făuritori. Ii cunosc de la Bieaz, de la Argeș, și din mai de departe, dar pareă niciodată nu i-am simțit atît de aproape, atît de uriași ca aici, aici,

la Porțile de Fier. Să fie oare imensitatea hidrocentralei? Să fie marea Dunării la această cotitură istorică? Să fie amintirea glorioșilor ei strămoși? Să fie noul izvor al splendidei prietenii româno-iugoslave? Să fie aici, mai mult ca în altă parte poezia poeziei acelor lumini care izvorăsc din adineul creierului omenesc? Poate. Poate că numai una dintre acestea, poate că toate la un loc. Oricum, Porțile de

Fier dau un alt farmec acestui slăvit chip omenesc, un alt relief, relief care volens-nolens poate fi un prototip al omului de mine, să zicem al anului 2000. Sau, de ce nu al anului 10000.

Dar, de fapt, ce se întâmplă în mod deosebit la Porțile de Fier? Într-un anumit fel să ne explicăm. Pașii m-au dus, în-

tr-o peregrinare a mea, în această parte a lumii, într-un birou dintr-un vechi edificiu din Turnu-Severin. La o masă neagră, învelită cu visuri albe, stăteau niște ingineri care se jucau într-un mod nemalpomenit cu idelle. Căzut, netam-nesam, între ei, strălîn la vorbă și la port neflind, am început să ascult. Ce frumos este să ascuți, să ascuți sunetul ideilor. Idei care pot face din Dunăre o căprioară. Din Cîmpia

Dunării, raiul pe pămînt. Idei care să lege cerul cu pămîntul prin griul de aur, prin porumbul cu genele pînă dincolo de cunoscut, prin navele cosmice care înving văzduhul.

Apoi am fost pe Dunăre, pe șantierele Porților de Fier. Dunărea lui Sarmis și a lui Strauss, strîmțată deja în mai 1968, era încă surprinsă și neștiutoare. Batazdouri, fier cornier, schele, macarale cu imense gituri de lebădă. Oamenii erau nicăieri și pretutindeni în această ascunsă înclăstare cu Dunărea, cu ei, cu Universul.

De cînd îi căutam eu pe acești oameni! Și i-am găsit. I-am găsit în liniile viitoare ale Porților de Fier. În idei. În ideile izvorite din cele mai adînci adîncuri ale ființei lor întru slava României Socialiste.

Și atunci, ca o revelație, am văzut miliarde de ferestre luminate, de becurile minții lor și am înțeles deplin că ei sînt cutezătorii.

ION BANUȚA

CITIȚI

În pag. a 3-a

O înflăcărată
competiție
culturală

(Ecouri la chemarea căminului cultural din Lipănești-Prahova)

AL IX-LEA CONCURS ARTISTIC

La o fază intercomunală

Faza intercomunală a celui de al IX-lea Concurs artistic desfășurată în comuna Tâlmăciu, județul Sibiu, s-a dovedit a fi într-adevăr o etapă cuprinzătoare, de masă. Ea a reunit pe scena concursului numeroase formații din centrul comunei gazdă, din satele aparținătoare Tâlmăcel și Boița și din comuna Sadu, care au prezentat un spectacol bogat și variat pe parcursul a aproape trei ore.

Desfășurarea de forțe artistice, care vădește o intensă activitate culturală, a trecut ștacheta calității numai în partea rezervată formațiilor muzicale. Dintre cele trei echipe de fluierași s-a remarcat cea din Tâlmăcel. Înființată în urmă cu trei ani și instruită de ciobanul Ioan Stroilă, formația se impune prin claritatea și precizia interpretării, ca un demn adversar pentru fluierașii din Sadu. Evoluția acestora din urmă am așteptat-o cu un legitim interes deoarece pe cartea lor de vizită este înscrisă prezența în finalele unor trecute concursuri republicane. Ne-au dezamăgit însă nu prin interpretare, ci prin faptul că, prezentându-se la concurs doar 11 din cei 30 de fluierași care alcătuiau echipa, nu ne-au dat posibilitatea să-i apreciem întreaga capacitate.

Fanfara căminului cultural din Tâlmăciu a fost una din prezențele remarcante ale fazei. Dirijată de peste 15 ani de către bătrînul Mihai Gerz, recent distins cu medalia „Meritul Cultural”, fanfara reușește să urce mereu treptele măiestriei. Ni s-a oferit un amănunt: un om mai în vîrstă, înainte de a părăsi formația, îl inițiază pe un tânăr în tainele minuirii instrumentului, pentru a duce mai departe ștafeta artistică ce face onoare tîlmăcienilor.

Grupurile vocale din Tâlmăciu, Sadu și Boița au relevat prezența unor voci frumoase și ne-au făcut să regretăm că la această fază n-am putut asculta nici un cor, deși la Tâlmăciu a existat un ansamblu coral care cuprinde peste 100 de persoane.

Trecînd la partea coregrafică a fazei, trebuie să menționăm suita de jocuri marginene prezentată la o înaltă înălțime artistică de către dansatorii din Tâlmăcel. Ei au adus în scenă vioiciune, prospețime și culoare locală. Și pentru că a venit vorba de culoarea locală a cărei prezentă dă farmec concursului, să ne referim și la formația din Sadu. Ni s-a anunțat o suită de dansuri locale de pe Valea Sadului. La ridicarea cortinei însă, am constatat că dansatoarele nu fac altceva decît să imite cu destulă stîngăcie binecunoscutul dans al fetelor de la Căpîlna. În loc să denatureze acest superb dans, ar fi fost mai indicat ca formația din Sadu să prezinte în concurs „Războiul de țesut”, un vechi dans într-adevăr local.

Despre brigăzile artistice din Boița și Sadu nu putem spune decît că au rămas la un nivel acceptat — poate — la începuturile acestei forme de manifestare artistică. Textul șablonard și prezentarea scenică — tradiționalul semicerc — n-au reușit să capteze atenția spectatorilor.

Faza intercomunală de la Tâlmăciu, care, așa cum spuneam, a reușit să aducă la start numeroase formații, ridică problema luptei pentru calitatea artistică. Și județul Sibiu are totuși destule argumente ca să se vîndrească în această privință.

ANDREI CROITORU

O SĂRBĂTOARE A ORAȘULUI BEIUȘ :

ANIVERSAREA
CORULUI
„LIRA“

Corul „Lira” din Beiuș a implinit 65 de ani. Și, firește, evenimentul a fost sărbătorit. Consiliul de Stat a acordat corului Ordinul Meritul Cultural cl. a III-a, dirijorului Mihai Brukenthal Ordinul Meritul Cultural cl. a IV-a, precum și numeroase medalii coriștilor cu activitate mai îndelungată. Reprezentanți de frunte ai orașului și ai județului au ținut cuvîntări elogioase la adresa corului. Președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, tovarășul Pompiliu Macovei, prezent la aniversare, a adus un călduros omagiu sărbătorii.

Dar dincolo de această informație pe care o dăm cititorilor, ne simțim datori să subliniem semnificația evenimentului care a depășit caracterul restrîns al sărbătoririi unui grup de entuziaști uniți în pasiunea și activitatea lor. A fost o sărbătoare a orașului. Căci viața sa spirituală din acest secol a evoluat prin viața corului, influențându-l și primind în același timp influența lui. Încă din anul 1903, cînd băgheta primului dirijor, profesorul Ion Busișia, a unit vocile — și aspirațiile — meseriașilor români din localitate într-o „reuniune de cîntări”, întreaga suflare a Beiușului și-a ridicat fruntea cu mai multă știință spre lumină spirituală, și-a ridicat glasul — prin corul său — cu mai multă dirzenie spre năzuinți de înaltă ținută patriotică.

GH. ȚENȚULESCU

Beiușul a parcurs o istorie, aspirînd la fîurirea unității noastre naționale, la ideea de progres social și, în ultimul sfert de veac, la concretizarea tuturor visurilor într-o societate eliberată de exploatare și de prejudecăți. Nu întimplător, în repertoriul corului, cele mai cîntate piese muzicale — dintre cele 175 — sînt cîntecele dedicate patriei și partidului, creațiile populare bihorene — preluate, prelucrate și redactate artiștilor populari de pe aceste meleaguri; nu întimplător, locuitorii Beiușului au aplaudat la spectacolul festiv de la 9 februarie nu numai programul artistic de înaltă ținută, ci programul corului — în sensul de concepție în decursul activității sale; și iar nu întimplător, profesorul, folcloristul și compozitorul Mihai Brukenthal conduce corul timp de 35 de ani, cu neobișnuită pasiune și modestie. A dirijat corul care s-a auzit meru pe scena casei de cultură, a căminelor culturale din multe localități, la concursurile republicane ale amatorilor. Dar modestia, chiar cînd nu e văzută, e auzită. E ca un cîntec șoptit, pe care abia îl auzi dar căruia te alături și tu, și tu, și tu, pînă ce cîntecul devine o forță. Distincția acordată corului și dirijorului a fost o mîndrie a întregului oraș. Un stimulent binemeritat ce se adaugă pasiunii și dăruirii de sine în scopuri de înaltă vibrație artistică și cetățenească.

Cîntă și răsună de cîntec, seara sticloasă a popasului printre zăpezi și mărgelile de ghiață... Se oprea trecătorul din drumul lui și asculta, pe răsăpîntia sonoră, glasu-urile calde ale unei melodii, coborîta parcă din stele și risipita printre oameni.

— Cine cîntă? am întrebă în șoaptă.

— E grupul nostru vocal, îmi răspunse o mătută cu broboada trasă peste gură. Duminică ce vine, are spectacol...

Răspunsul părea că-l culegeam din vecinătatea marilor săli de concert și teatru ale Bucureștilor.

— Și, dincolo, ce se petrece?

— E repetiție, mi-a răspuns un tânăr, cam zgîndărit de întrebare. Pregătim un spectacol și astă seară formațiile noastre au repetiție... Poftim și dumneata să vezi!

Băietanul era la curent cu vocabularul de scenă și cuvintele de specialitate artistică sunau curat pe buzele lui. L-am urmat în sala unde vocile reluau, în cadența legănarilor melodice, cîntecul, pînă la expresia cea mai pură. Dar, prezența mea a rupt șirul repetițiilor. Au urmat câteva întrebări, puse nu numai din datoria de reporter, dar mai ales din curiozitatea firească stîrnită de activitatea acestei serii... Răspunsurile erau clare și precise: grupul vocal există din 1966, condus de profesoara de muzică a școlii, Florica Ciotea.

În repertoriu: **Fata din Carpați, Bădea care mi-e drag mie, Codrule, cu frunza ta, cîntece patriotice, cîntece tinerești și altele.**

— La instrumente, cîntă cineva?

— Nene Iorga!, ia cîntă matală ceva, a strigat o voce și dîndărătul unei uși a apărut un om zdrăvăn, cu căciula lăsată pe-o ureche.

A scos din brîu un fluier și doinele lui ne-au călătorit pe plaiurile Mioriței, pe la izvoarele din munți, prin codrii de aramă, pe la stîna și prin șesurile pășunilor bogate. Săltăreș ori mai tărăgănat, cîntecul lui a răvășit

UN
CÎNTEC
PE
GER

inimile fiecărui tânăr sau vîrstnic adunat în sala de repetiții. Iorga Ilie: brigadier, 43 de ani. Nu s-a mai despărțit de fluier de la vîrstă de flăcău cu mustăcioara abia mijită!

— Păi, să vă cînt și eu ceva!

Consenteni i-au răspuns afirmativ.

„Hai, de-aș avea
fîntînă-n curte
Mi-aș avea mîndruțe
multe,
Ele ar veni la apă
Eu le-aș aștepta la
poartă...”

A izbucnit din acest flăcău voinic și mîndru o voce neașteptată, un ritm nebănuit, o nuanță pe cît de curată a cîntecului, pe atît de originală ca notă personală. Sala îl privea cu dragoste, cu bucurie și aplauzele pornite brusc, mi-au dat senzația unui mare spectacol în care interpretul ar fi urmat să fie luat pe brațe și purtat în triumf.

— Mă cheamă Duinea A. Gheorghe. Sînt cooperador, am 28 de ani, mi-a răspuns puțin con-

trarjat de insistența întrebărilor mele.

Cum de nu l-au descoperit pînă acum, nici un concurs, nici o emisiune de radio, nici un reporter al televiziunii? Unde ai stat ascuns pînă acum, că nu te-a văzut și auzit nimeni, Făt-Frumos?

Mirarea mea urma să-și continue firul ei de aur și cînd a fost prezentată o fetișcană care avea să-și dezvăluie o voce ascunsă în timiditatea tinereții. Cooperatoarea Maria Tilican, de 16 ani... Ea a pus imediat stăpînire pe sală, vocea ei jucînd pe melodiile cîntate cu o forță de expresie și o coloratură specific țărănească — dar plină de viață, de căldură, de culoare, de nuanțări urcate pînă la sublim.

„Uite mîndra, nu e mîndra,
Că eu, îi cunosc și umbra,

Are cozile lăsate,
Una-n față, alta-n spate”

Cîntecul ei însuma explozia de vigoare și talent a tinereții sătesc, iubitor al comorilor moștenite din bătrîni. Emoția i-a fugit de pe chip o dată cu primul acord de țambal și din pumnul de om cît este, a făcut să izbucnească, tumultos, ca dintr-o stîncă, izvorul marelui ei talent.

Mi-i imaginam pe Maria Tilican și Gheorghe Duinea, pe scena unui mare festival de cîntece ale popoarelor, reprezentînd frumusețea cîntecului românesc, așa cum nu demult, văzusem un cioban cu cimpoiul, o săteancă și un taraf, ovaționați pînă la delir de publicul unei săli elvețiene... Dar, după ce au terminat cîntat și au încheiat repetiția, ei s-au întors la treburile lor gospodărești unde îi aștepta, acasă o familie de oameni harnici și, a doua zi, în cîmp marea familie a obștei. Ei le-gau astfel firele invizibile ale cîntecului cu munca și tradiția cu prezentul activ al comunei lor: Priboieni — comună vestită în tot județul Argeș...

BARUTU
T. ARGHEZI

Aspect de la spectacolul festiv

O ÎNFLĂCĂRATĂ COMPETIȚIE CULTURALĂ

Revista „Albina” a publicat, în numărul 5 din 30 ianuarie 1969, chemarea căminului cultural din comuna Lipănești, județul Prahova, către toate căminele culturale din țară. În această înflăcărată chemare sînt cuprinse o seamă de obiective, a căror îndeplinire va contribui la intensificarea „activității cultural-educative de masă în sprijinul sporirii contribuției acestora la îndeplinirea marilor obiective stabilite de conducerea de partid pentru anul 1969. — an hotărîtor al cincinalului — în împlinirea celei de-a 25-a aniversări a eliberării României și a Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român”. Sînt prevăzute, astfel, acțiuni menite să contribuie la dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii, la mobilizarea lor și mai activă în vederea însușirii mai temeinice și la traducerea în viață a politicii partidului și statului nostru; cultivarea dragostei față de patrie și de îndeplinirea vieții noi, socialiste; promovarea trăsăturilor moralei comuniste, a atitudinii înaintate față de munca în comun și a răspunderii cetățenești față de societate; formarea concepției științifice despre lume, precum și pentru atingerea altor țeluri, în scopul ridicării nivelului de trai material și cultural al poporului. Am mai putea aminti: acțiunea de răspîndire a valorilor culturii naționale și universale; dezvoltarea creației spirituale locale; atîtea și atîtea alte activități diversificate, pe măsura posibilităților și preferințelor populației, cu mijloace și în forme moderne, la un nivel calitativ cît mai ridicat, corespunzător exigențelor satului socialist, care cresc an de an.

Chemarea căminului cultural din Lipănești a avut un larg ecou în toate satele patriei. Numeroase cămine culturale au numai cuvinte de laudă despre această inițiativă și s-au angajat să-și întărească activitatea în jurul unor obiective legate de condițiile lor locale. „Chemarea la întrecere a căminului cultural din comuna Lipănești, județul Prahova — scriu în răspunsul lor cei din comuna Beceni, județul Buzău — are menirea de a scoate în evidență rolul deosebit pe care îl au instituțiile culturale sătenești, în antrenarea tuturor forțelor pentru ridicarea la un nivel superior a activității culturale-educative”.

La redacție am primit, în copie, multe răspunsuri, din care vom publica spicuiri în paginile revistei. Fiecare cuprinde o seamă de acțiuni

inseminate, printre care și aceea de a se da o atenție mai mare acțiunii de popularizare a cărții, revistelor și ziarelor. Să se insiste în vederea formării gustului de citit la vîrstnici și tineri, să se urmărească ce anume trebuie să fie citit cu preponderență, avîndu-se în vedere recomandarea de opere valoroase care îi ajută pe cititori să-și formeze concepția nouă, marxistă, despre viață, care pledează pentru umanism, ori cărți de știință care îi învață să muncească mai bine.

Chemarea lansată de către căminul cultural Lipănești și angajamentele pe care și le-a luat constituie un imbold deosebit de important pentru toate căminele culturale din țară. Angajîndu-se în întrecere și pornind la lucru cu însuflețire, căminele culturale își vor înviora activitatea; vor da un prețios sprijin sătenilor, să facă noi pași înainte, pe drumul progresului.

ȘERBAN NEDELCU

Dansatorii căminului cultural Mihăești-Vitea

RĂSPUND:

Căminul cultural din Clinceni-Ilfov

După ce subliniază deosebita însemnătate a inițiativei căminului cultural din Lipănești-Prahova, răspunsul trece în revistă o serie de obiective în vederea intensificării activității culturale-educative și artistice de masă, care să-și aducă contribuția la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid pentru continuarea înfloririi a patriei noastre. Reproducem mai jos cîteva din aceste obiective:

- Un ciclu de manifestări intitulat: „România 1969” care să popularizeze îndeplinirile politice, economice și social-culturale din Republica Socialistă România dobîndite de poporul român, sub conducerea partidului, în cei 25 de ani de la eliberarea patriei de sub jugul fascist. Vor fi prezentate și realizările obținute pe toate tărîmurile de oamenii muncii din județul nostru.

- Inițierea unei acțiuni de cercetare sociologică asupra tradițiilor, realizărilor și perspectivelor comunei, organizarea unor „întîlniri cu fiii satului” care vor prileji trecerea în revistă a transformărilor locale pe plan economic și social-cultural.

- Diversificarea activității culturale, destinată diferitelor categorii de oameni ai muncii în funcție de gradul lor de pregătire și de preferințele acestora. Dezvoltarea activității de club, atragerea unui număr sporit de tineri la cercurile foto și de artă plastică, permanentizarea activității formațiilor artistice existente și înființarea unei formații instrumental-vocale de muzică ușoară.

- Stimularea preocupărilor de autoinstruire a locuitorilor comunei prin alcătuirea trimestrială de către bibliotecă a unor liste de recomandări de cărți și publicații, precum și informații asupra acțiunilor aflate în pregătire la căminul cultural.

- Realizarea, prin posibilități locale, a unei dotări corespunzătoare a clubului și a sălii de spectacole.

Căminul cultural din Beceni-Buzău

- Organizarea unei game largi de manifestări culturale-educative, care să popularizeze realizările social-economice din patria noastră. Dialogurile cu sala, jurnalele vorbite, discuțiile la

masă rotundă, călătoriile pe hartă ce se vor organiza, vor aborda teme ca: „România anului 25”, „Florile patriei”, „Culorile patriei pe meridianele lumii”, „Fabricat în România” etc.

- Redactarea monografiei comunei și organizarea unor manifestări pentru popularizarea realizărilor pe plan local. Acțiuni cultural-educative ca: „De vorbă cu bătrînii satului”, „Despre vestigiile istoriei în comuna noastră”, „Becenii zilelor noastre”. Privim în viitor” și altele, vor evidenția aspecte din trecutul localității, din munca pentru propășirea comunei, și vor mobiliza cetățenii la îndeplinirea obiectivelor din planul de lucrări al Consiliului popular comunal.

- În scopul sporirii contribuției muncii cultural-educative la dezvoltarea celor două cooperative agricole de producție din comuna noastră, vom iniția manifestări ca: „Pimăvara pe ogoare”, „Sărbătoarea grîului”, „Ziua recoltei”, „Pe drumul belșugului” și „Deceniul muncii unite.

- Înființarea unor cercuri permanente care să contribuie la ridicarea nivelului de cultură generală a sătenilor. Pentru acest an ne propunem să înființăm un cerc de literatură și altul de artă dramatică.

- Cu sprijinul Comitetului județean pentru cultură și artă, vom înființa un muzeu comunal, cu o secție de etnografie și una de artă populară.

- Acțiunile pentru tineret — sector în care mai avem unele deficiențe — vor îmbrăca forme variate, atractive și instructive. Astfel, vom iniția stațeta „Tineretul — păstrător al creațiilor artistice, al obiceiurilor și tradițiilor populare”, „Dialogul tineretii”, „Festivalul codrului”, „Cercul „Înterpreții cîntecului popular”, „Iubitorii muzicii”, „Prietenii muzeelor”, precum și o serie de alte manifestări culturale-distractive.

- Vom iniția, în rîndurile sătenilor, sondaje periodice pentru cunoașterea și mai amănunțită, mai temeinică a preferințelor și exigențelor spectatorilor.

O. M.

Scurt interviu telefonic

Zilele trecute, am avut o convorbire telefonică cu Lipănești, comună de unde a pornit Chemarea către toate căminele culturale din țară. Am profitat de acest prilej și i-am luat tovarășei Silvia Niță, directoarea căminului, scurt interviu pe care-l publicăm mai jos:

— Ați primit multe răspunsuri la chemarea de? — a fost prima întrebare pe care i-am adresat-o.

— Unele au venit pe adresa noastră, altele au fost trimise Comitetului de cultură și artă al județului. În orice caz, pot să vă spun că, deși s-a scurs puțină vreme de cînd noi am lansat chemarea, ne-au sosit destule răspunsuri. În afara celor din Bălănești, Bălenii Noi și din alte comune ale Prahovei, am primit și de la cămine din alte județe: Beceni — Buzău, Săucești — Bacău și altele.

— Cînd am fost la dv., pregăteați o suită de ma-

AICI, LIPĂNEȘTI...

nifestări în spiritul obiectivelor pe care vi le-ați propus. Ce ne puteți spune în această privință?

— Am inaugurat ciclul de manifestări intitulat „În anul 25”, cu o masă rotundă pe tema „Bilanț înfloritor, perspective luminoase”. Participanții au avut prilejul să afle nu numai cele mai semnificative realizări pe plan național, ci și cum va arăta țara noastră la începutul anului 1970. Manifestarea a fost însoțită de secvențe din cîteva jurnale de actualități oferind astfel și imaginea vizuală a celor mai importante succese din economie și cultură.

De curînd am deschis expoziția „File din istoria veche și nouă a patriei” și am ținut două manifestări în cadrul ciclului prevăzut

în chemare: „Zilele culturii și tradiției lipăneștene”. Foarte interesante și apreciate de sătenii noștri au fost și concursul „Cine știe răspunde” pe tema: „Alegerile oglîndite în literatură”, almanahurile culturale...

— Allo, vorbiți? — ne întrerupe telefonista, probabil cu intenția de a ne atrage atenția că depășisem zece minute de convorbire.

— Da, da! — răspundem deodată amîndoi.

Tovarășa Niță ține să ne îhăi anunțe că în ultima vreme au sporit considerabil abonații la presa centrală și săptămînală.

— Datorită sprijinului pe care-l dați concursului și cititorii „Albinei” s-au înmulțit — precizează dînsa.

Pe trimestrul II vor fi și mai mulți. Vă asigurăm.

Mulțumindu-i pentru interviu pe care ni l-a acordat am rugat-o să transmită celor ce contribuie la îmbogățirea vieții culturale-spirituale a comunei Lipănești, tuturor sătenilor, urările noastre în întrecerea pe care au declanșat-o.

„Albina” își propune să oglindească număr de număr desfășurarea marilor competiții culturale ce are loc în prezent în țara noastră. În acest scop, redacția adresează și prin intermediul rîndurilor de față rugămîntea către toți activiștii culturali, artiștii amatori și corespondenții de a ne trimite articole, reportaje, informații etc. referitoare la această acțiune de o deosebită importanță pentru îmbogățirea și ridicarea calitativă a activității culturale-educative de masă. De asemenea, rugăm pe directorii de cămine culturale să ne trimită și cîte o copie de pe răspunsurile la Chemarea lansată de căminul cultural Lipănești-Prahova.

— Greu mai trece timpul — zice.
Ceasul îl fascinează. La o jumătate de oră se uită iar și repetă :
— Greu mai trece timpul.
Cum se pot urni limbile atât de încet, când peste el s-au prăvălit 85 de ani și a măsurat timpul cu luna și cu posturile cele mari ?

...La căderea serii se adună toți ca vrăbiile la cuib. Sub acoperișul larg al casei lui Stan Negoită stau trei generații. Vasilica, studentă la geografie, stă în picioare lângă sobă. Ride într-una, e îmbujorată și-i șade bine. Moșul o măsoară din tălpi în creștet. („Doamne, ce-a mai crescut“).
— Da, e nepoata dumitale, tataie ; uite, fi-

CETĂTENI ȘI CETĂTENE !

Votând candidații Frontului Unității Socialiste, votați pentru satisfacerea tot mai deplină a cerințelor materiale și culturale ale oamenilor muncii, pentru o viață tot mai bună și îmbelșugată !

TREI GENERAȚII

Bătrînul dezghioacă porumb.
Ți dau fircoale curcile și cite una întinde timpă gîtul și-i fură din poală. Moșul o pălește cu știuletele.

Mă privește cu ochii tulburi, cu mîna streșină. De 85 de ani îi călătoresc privirile într-acoace și poate de asta sînt nesigure și tremurătoare ca raza stelelor verzi.

Moș Stan Negoită, din Dormărunt, stîlpul unui neam întreg, dezghioacă porumb. Lasă coșarca și vine în casă la paharul cu molan. În casă sînt sobe de teracotă fierbinți și divanuri moi și pereții tapetați cu flori de aur. Într-un colț e mașina de cusut. Moșul s-a așezat lângă televizor. Acum zece ani a văzut prima dată un televizor și și-a făcut cruce. A aflat că imaginea umblă prin văzduhul înalt populat cîndva de îngeri, că flăcăii de pe ecran, care jucau acum „Briul pe opt“ au trecut mai întîi în zbor fantastic prîn fața Lunii. Nu știe cum să ia asta, cum s-o explice, dar o acceptă. E o minune. „Acum 70 de ani era în sat o casă ici și una colo. Și acum e ca la oraș“. E tot o minune.

— „Tataie, ascultă, e vremea minunilor“. — A căzut pe gheață. Apoi l-a împuns berbecul

— „Semne rele. Se apropie „aia cu coasa“ — prevestește macabru. Dar tot el : — Cum să mor acum, cînd vine primăvara ?

De 85 de ani așteaptă primăverile. Și au venit în sfîrșit tîrziu dar nesperat de frumoase. Ți vede flăcăii plecînd la muncă, curați și sățui. Ți pleacă la cîmp nurorile, punîndu-și basmalele din mers. Se întorc și derețică și fac prînzuri bogate. El gustă din toate, scarandiv, ca o păsărică, dar e sătul de cită lumină îi umple sufletul.

— Cum munceați atunci ?
— Eram nouă, și munceam toți nouă. Numai pe doi i-am dat la carte, (n.a. restul s-au descurcat, completîndu-și studiile în ultimii ani).

— Matale cită carte ai învățat ?
— Două clase. Stăteam bine. Doar popa, mai deștept decît noi toți, avea patru clase.

Pleacă atunci la locul lor din cîmp cu căruțele cu coviltir. Un fel de expediție spre pămînt. Și-i uita Dumnezeu acolo cu săptămîinile.

Pe masă e un ceas de mină. Moșul îl tot sucește și chitește după oră.

luat tăietura chipului și nasul ușor curbat și dacă o să stai binișor și n-o să mai cazi, poate joci la nuntă, că bate mirele la ușă.

— Ți-a venit fata de la București. N-ai văzut-o de la vacanța trecută. Cum de-ai răbdat să nu dai o fugă, s-o stringi în brațe ?
— Oh ! Crezi că n-aș fi plecat de-acolo ? Dar erau incubatoarele în priză. Ies tot timpul pușorii și stau țintă cu ochii pe becul de control. Nu mă pot dezlipi nici o clipită. Dar 24 de ceasuri am stat cu inima împărțită.

— Matale va să zică ești „păsărească“ ?
— Nuuu ! Operatoare. E cu totul altceva. E un lucru de răspundere.

Este, și o obligă să-și înfrine o clipă sentimentul, să-l așeze după datorie, să nu fugă, să nu dezerteze, așa cum e feleșeagul muncii și cum a fost învățată să gîndească de cînd se află în cooperativa agricolă.

— Nu scriți asta acolo ! — spune Mărioara — că n-oi fi rupt eu inima țîrgului.

O întreb pe Vasilica Negoită, studenta :
— Geografia a fost pasiunea dumitale dintotdeauna ? S-au poate ai ales-o întîmplător.

— Am avut un profesor care punea atîta căldură și frumusețe în cuvinte, că mi-a dat nostalgia depărtării, a călătoriilor și a cunoașterii.

— Ce loc ocupă omul în știința dumitale ? Ai izbutit să afli ?
— Tataia : „Omul sfințește locul“... asta-i.

— Fata : (doctă, livrescă, oarecum tributară teoriei) Mediul geografic e mediul natural umanizat. El se află cu omul în raport de interinfluențare.

Omul — față dragă — are atîta forță că poate determina schimbări geografice. Dumneata spuneai că în neogen și-a săpat Dunărea albia pe care a curs netulburată milioane de ani. Și-acum dispar de pe ea insule și așezări și apar altele. Cu cei mai slabi barajul din calea Dunării decît munții așezați în părți, de la facerea lumii ?

— Moșul : „Nu v-am spus : omul sfințește locul“ ?

...Acolo unde a fost casa de paianță a bătrînului Negoită, nepoată-sa studenta, vorbea de locul geografiei în contextul celorlalte științe. Mama, muncitoare la ferma de păsări, o asculta privind-o cu capul puțin plecat într-o adorație aproape mistică. Moșul clătina din cap din cînd în cînd ca un filozof bătrîn.

Discuția e întreruptă de apariția logodnicului fetei. E flăcău din sat. Ți admir chipul sculptat fin pe care nu-l mai arde de mult soarele stepei. Peste cîțiva ani va fi inginer metalurgist. De pe acum îi stă gîndul la marile temperaturi ale Galatiului.

Fata a venit din sesiune cu un 9 și un 10. E condiția să plece la vară în excursiile de documentare organizate de facultate. Una în Apuseni, apoi altele în Retezat și Parîng, și în nordul Moldovei. E prima ei evadare. Descrie itinerarul și îi este chipul în flăcări.

Le-aș pune la amîndoi chipurile îngemănate pe aceeași efigie și aș scrie dedesubt : „VISĂTORII“.

V. TOSO

Votez!

Votez aviata-acestor ani de cronici
Cu respirații calde din străbuni,
Izvorele din ochii noștri dornici
Cu simpla lor mîndrie de stăpîni.

Votez fecundul strigăt al plecării
Cînd dimineața ne adună-n lan
Să luăm în piept tălăzuirea mării,
A mării de senin din Bărăgan.

Votez belșugul holdelor unite
Între-un apus și-un răsărit de soare
Cînd mîinile în zor nepotolite
Presinat conturul pitulii vîltoare.

Votez lumina paginii-nălepte
Deschisă-n viața satelor-orașe
Și noile, în verticală, trepte
Suind într-o chemare pămîlmașe.

Votez pe bunul gospodar al țării
Ce ne veghează zborul spre-nălțimi
Și largi ferestre spre lumina zării
El ne deschide-clitor de lumină.

GHEORGHE CHIRCULESCU

AGENDA

ELECTORALA

Scrisorile primite la redacție ne informează despre o serie de acțiuni și manifestări cultural-artistice dedicate alegerilor din 2 martie a. c.

Publicăm mai jos relatări asupra cîtorva din numeroasele acțiuni ce au loc în întreaga țară :

● Biroul executiv al Consiliului județean-Dolj al Frontului Unității Socialiste a editat diverse broșuri, folio volante, foto-gazete, afișe pe teme ca : dezvoltarea agriculturii, dezvoltarea culturală din așezările rurale, activitatea sanitară, ridicarea nivelului de trai etc. De asemenea, s-a redactat o broșură bogat ilustrată — „Doljul în pînă dezvoltare“. (Carol Bora).

● De curînd, în localitatea Grăniceri, județul Arad, a avut loc o manifestare cultural-artistică dedicată alegerilor. În cadrul acestei

acțiuni s-a ținut o conferință intitulată „Realizări ale oamenilor muncii din județul Arad“, care a conținut multe referiri la transformările petrecute în comuna Grăniceri. Conferința a fost urmată de un frumos program artistic și apoi de o horă — țărănească. (Petru Botașiu)

● Căminul cultural din Șercaia, județul Brașov, a întocmit un frumos text de brigadă dedicat alegerilor. Textul prezintă în versuri portretele candidaților din comună. (V. Teutsch).

● Centrul de radioficare din comuna Sintana, județul Arad, desfășoară o bogată activitate dedicată alegerilor. Rubricile permanente Carnet electoral, Candidații noștri, La primul vot precum și programele artistice (cîntece, recitări etc.) sînt audiate și apreciate de cei peste 5 000 de abonați ai centrului de radioficare. (C. Ion)

La Circea, tractoarele sînt gata pentru asaltul cîmpului. Pînă atunci — și timpul nu e prea îndepărtat — mecanizatorii pregătesc semănătorile, combinele, presele de balotat și alte mașini. Întreg colectivul se dovedește pătruns de importanța acestei responsabilități. Ea începe cu aplicarea „diagnosticului“ la mașina „bolnavă“, cu „tratamentul“ aplicat pentru vindecare și se termină pe tarla, atunci cînd se numără... bobocii. Aici, în multe cazuri, strungarul, sudorul, cel care ascultă atent cum bate inima motorului la bancul de probă, sau cel care asamblează, urcă la volan și ia drumul cîmpului, pentru un sezon întreg de lucru. Abia de acum, pe locul unde se hotărăște soarta recoltei, începe examenul. Iar răspunsul se dă în tone cereale sau alte produse vegetale.

Ne aflăm la Circea, printre oamenii întreprinderii, care, deși afară cerne încă zăpada, vorbesc cu interes despre treburile lucrării pămîntului, despre urgențe și etape. Despre aceste interese, despre sudura ce s-a realizat între cooperativă și întreprindere, ne-a vorbit tovarășul Ion Delcea, Erou al Mun-

cil Socialiste, directorul întreprinderii, candidat pentru Consiliul popular județean. Ne cunoaștem de mai mulți ani, de pe cînd era director la S.M.T. Birea, întreprindere care în acea vreme, cîștigînd drapelul de unitate frunțaș pe țară, devenise vestită. Ca unul ce lucrează în agricultură de peste două decenii, cunoscător al problemelor de organizare, al factorului principal în orice acțiune — omul — era firesc să așeze mecanizatorul și cooperatorul în centrul discuției. Ne-am amintit de Dumitru Dinșor din Goicea, candidat pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională, de Ion Trănculescu din Măceșul de Sus. Sînt președinți ai respectivelor cooperative de peste zece ani. N-au fost uitați inginerul Vasile Popescu, agronomul de sector Nicolae Niță, brigadierii Ștefan Căpriceanu, Florea Bădeancă, așa după cum nici aceștia nu l-au uitat pe fostul lor director. Dar multe, foarte multe cunoștințe, mecanizatori și membri cooperatori se află la Măceșul de Jos, la Goicea Mică, la Giurgița și Cerăt, la Bistreț și

Urzicuța, la Birea. Sînt cooperative, iar oamenii sînt mîndri și nu s-au uitat să sprijine mecanizatorii, atloc ușor. N-au întreprinderii gătite sute și sute de tele lor să mîndrească, să se credințate, să se tuden de grijă, avutul obște, legerea înafte nești. Oamenii di avea aptitudini tul conducătorul ști să se apropie că posibilitățile în valoare inde să-i ajute să în făcută angajează dar aceasta este prestigiu, pentru este făcută lucră

Presărate pe masivul muntos Iezerul Mare, satele Albești, Lerești, Rucăr, Dragoslavele par mărgelile cusute pe briul pădurii, pe iia strălucitoare a zăpezii. Înălțimile le domină, zăpada le apasă. De departe le bănuiești în hibernare pentru că singurele semne de viață sînt fuioarele de fum ce se ridică alene peste acoperișurile învelite cu pătura grea de omăt. De aproape aspectul e cu totul altul. Pe ulițe, sau mai bine zis, pe străzi — pentru că sînt largi, asfaltate ori pietruite — aleargă camioane încărcate cu busteni corhăniți din parchetele în exploatare. Se claxonează îndelung pentru a se evita ciocnirea cu săniile ce transportă fin la saivane. Înaintăm.

SATE DE MUNTE

Ochiul este plăcut surprins de frumusețea și trăinicia caselor de cărămidă, de largimea balcoanelor brîncovești, de linia arhitecturală stilizată. Birnele au fost înlocuite cu cărămidă, piatră fasonată cu betonul, iar lemnul a devenit element decorativ. Și aceasta în țara lemnului și steurilor de granit. Multe, foarte multe locuințe au tencuială crudă, semn că în veră s-a clădit intens. La consiliile populare aflăm că se clădește într-un ritm de 40-60 de case pe an. Cei din Lerești se mîndresc cu stilizarea formelor arhi-

tecturale tradiționale, iar rucărenii cu avantajele oferite de clădirile cu etaj. În Rucăr am numărat peste 200 de asemenea construcții. Între cele două localități se desfășoară o competiție făcută pentru frumos și confort. Cîștigătorii ni se par a fi toți care participă la ea. Dar competiția nu și-ar mărta numele dacă n-ar curpinde și alte aspecte. Amintim aici extinderea trotuarelor în fiecare an cu citeva sute de metri pătrați, a rețelei de alimentare cu apă potabilă, înălțarea pe case a antenelor pentru televizoare, numărul mereu

crescînd de tineri care deprind în școlile de specialitate să minuiască plugul de aur al meseriilor de mecanic, electrician, sonder, țesător, miner, tractorist. Dacă Lereștiul impresionează mai mult prin frumusețea apropiată nouă a construcțiilor, Rucărul copleșește prin gradul înalt de ocupare a forței de muncă în industrie. Aici din populația aptă de muncă (3500 de persoane) 80 la sută lucrează pentru a dărui țării, brazii și fagi din masivele Ghimbav, Dracsin, Mira, Pecineagu. În birourile întreprinderii forestie-

re din localitate s-au făcut multe calcule pentru a afla rezervele de care se poate dispune pentru lărgirea activității. Singura soluție realistă a fost ridicarea gradului de mecanizare a lucrărilor.

Liceul, căminul cultural, dispensarul, baia publică, complexele comerciale întregesc decorul modern al acestor sate.

Sate de munte, mărgelile cusute pe briul pădurii, pe iia strălucitoare a zăpezii. Sate de munte intrate în circuitul firesc a tot cuprinzător al construcției materiale și spirituale a noii societăți. Sate de munte în care ocupațiile noi se împletesc cu vechi tradiții.

ION MARINCA

Concert cotidian
Foto: LICĂ IOSIF

DOUA TINEREȚE

directorul județului n întredest și sătenii. El a seamă va din du-i să

devină oameni în adevăratul înțeles al cuvîntului, să-și croiască un drum frumos în viață. Elevii Liceului din Sintana au condiții prielnice de studiu. În acest sens, este suficient să amintim că liceul dispune de numeroase mijloace audio-vizuale: două televizoare, cinci picupuri, un aparat de

radio, două magnetofoane, un epidiascop, un aparat de proiecție pe bandă îngustă etc. Activitatea pe linie de învățămînt se împletește cu o bogată muncă cultural-artistică. Liceul este prezent în viața culturală a comunei printr-o fanfară și orchestră de muzică ușoară, prin cercul de balet frecventat de 30 de elevi. La toate acestea o contribuție a adus și prof. Nicolae Stoica care se îngrijește de

bună organizare a școlii, ca de propria-i casă. Nu întîmplător, el spunea adesea că școala este pentru el cea de-a doua familie. Pentru calitățile deosebite pe care le are ca om, ca director al școlii, ca deputat, ca fiu al satului, Nicolae Stoica a fost propus candidat al Frontului Unității Socialiste în circumscripția electorală nr. 27 a comunei Sintana, județul Arad.

ION COȚOI
correspondent

SĂLAJ

Călătoream spre vechea Țară a Sălajului să cunosc prezentul acestui ținut, activitatea și năzuințele oamenilor de acolo dar, pe tot parcursul drumului de la Cluj pînă la Zalău, gîndul mă purta departe în timp, prin istoria și trecutul acelor plăuri.

Mă gîndeam și reconstituam în minte Castrul roman, descoperit nu demult la Bucium pe Valea Agrilului. Îmi imaginam, ca pe vremuri, cînd eram elev, bătălia de la Guruslău unde, cu secole în urmă, Mihai Viteazul l-a învins pe Sigismund Bathory. Îmi stăruia în minte și o întîmplare la care am fost martor mai demult, întîmplare care-mi evoca una din marile figuri pe care le-a dat Sălajul. Lîngă Simmihaiul Almașului, la poalele dealului Gorganei, am întîlnit atunci în jurul unei fîntîni un grup de elevi cu învățătorul lor. Dascălul le povestea că din apa acelei fîntîni și-a astîmpărat setea Simion Bărnuțiu cînd s-a întors, bolnav, pe locurile sale natale, puțin timp înainte de moarte. Aici în Sălaj, în comuna Boeșa, s-a născut marele patriot Simion Bărnuțiu, unul din conducătorii de seamă ai revoluției din 1848 din Transilvania. În Zalău a urmat liceul poetul Ady Endre care a iubit nespuse de mult acest orașel, neuitînd niciodată că de aici a pornit ca poet, că aici i s-a tipărit prima poezie.

Am sosit la Zalău, capitala județului, cu amintiri și imagini de demult despre acest oraș. Imaginea vechiului orașel de provincie, cu atmosfera lui dezolantă — așa cum îl cunoscusem în perioada dintre cele două războaie mondiale — îmi fusese spuierată de la primul contact. Am întîlnit peste tot semnele unui efort susținut pentru dezvoltarea și modernizarea orașului (magazine, blocuri noi, pavarea și amenajarea străzilor și aleelor. Anul acesta va începe construcția unui complex comercial în valoare de peste 2 milioane lei). Deși mai sînt vizibile urme ale vechiului țîrg, totul mărturisește că Zalăul — dacă nu chiar așa de spectaculos ca orașele mai mari — a intrat cu orași hotărîți în ritmul de prefacere, de construcție caracteristic epocii noastre socialiste. În vechea urbe de provincie în care, în trecut, printre îndeletnicirile oamenilor erau atît de marcate mica meserie și chiar agricultura, s-a dezvoltat, în anii noștri, o puternică industrie locală, unele dintre aceste întreprinderi dobîndindu-și o faimă ce trece granițele județului. Așa, bunăoară, produsele întreprinderii de mobilă Steaua-Roșie sînt cunoscute nu numai în țară (cine nu cunoaște, de pildă, tipul de mobilă Zalăul fabricat aici) ci și peste hotare.

În acest an întreprinderea va asimila și produce 10 tipuri de mobilier destinat exportului.

O influență deosebită asupra dezvoltării orașului o va avea cea mai mare unitate industria-

lă din județ Fabrica de produse ceramice din Zalău — aflată în construcție din anul trecut.

Orașelele de provincie ca Zalăul se caracterizau în trecut și prin faptul că erau localități despre care și din punct de vedere cultural se putea spune că sînt localități „unde nu s-a întîmplat nimic“.

În Zalăul de azi, în afara vechiului liceu există peste 15 școli (o școală generală poartă numele lui Simion Bărnuțiu), citeva cinematografe, un muzeu, o bibliotecă orașenească bine dotată și o casă de cultură. Casa de cultură găzduiește deseori spectacole prezentate de Opera de Stat și Teatrul Național din Cluj și ale altor instituții artistice din țară. Ea oferă prin variantele sale cercuri artistice programe reușite și totodată posibilități de manifestare și afirmare a artiștilor amatori din oraș. Formațiile artistice ale Casei de cultură din Zalău s-au evidențiat nu o dată în mișcarea artistică de amatori. La ultima edi-

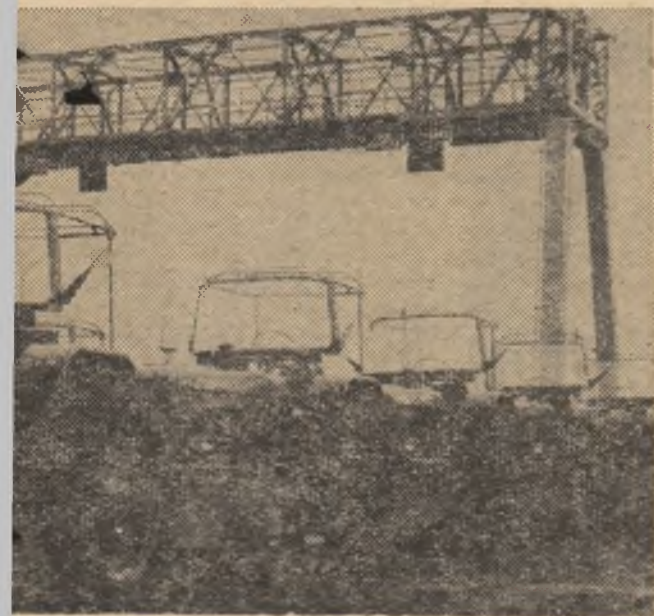
JUDEȚELE NOASTRE

ție a Festivalului de teatru I. L. Caragiale, artiștii amatori din Zalău au obținut premiul III pe țară cu montajul literar „Izvor de apă vie...“

Dacă privești pe hartă teritoriul cuprins între Munții Mezeșului și ai Plopișului, între dealurile Sălajului și depresiunea Sîmleului, îți dai imediat seama de relieful variat al acestui județ. El cuprinde munți împădurii, dealuri cu livezi și viță de vie și cîmpii fertile pe Valea Someșului, Agrilului, Crasnei ș.a. Resursele naturale de care dispune județul îi asigură o multilaterală și echilibrată dezvoltare economică. La Sărmășag și în adîncurile pămîntului din alte localități se găsește lignit. La Marca și Cucuiat sînt resurse însemnate de cvarț, calcar și ghips. Azi, din minele din Sălaj se extrage în numai 12 zile atîta cărbune cît se extrăgea în tot anul 1948. În ultimii ani, au fost plantate suprafețe mari de terenuri de deal și alte locuri prielnice cu pomi fructiferi și viță de vie. În acest an sînt prevăzute asemenea plantări pe circa 1000 de hectare. Cooperativele agricole de producție vor efectua în 1969 lucrări de îndiguirii, desecări și de combatere a eroziunii solului pe o suprafață de circa 7000 de hectare.

Monografiile ce se elaborează acum în diferite comune din județ, vor avea multe realizări de consemnat în dezvoltarea economică și spirituală din vechea Țară a Sălajului.

I. RADU

la Uzinele Tractorul din Brașov

ȚĂRANI, MUNCITORI, TEHNICIENI ȘI INGINERI DIN AGRICULTURĂ!

Folositi tot mai bine pămîntul, toate mijloacele de producție de care dispuneți, promovați pe scară largă tehnica agricolă înaintată, puneți în valoare toate rezervele din agricultură, pentru a obține recolte bogate, stabile, în interesul vostru și al întregii țări!

se ridică la 1 300 000, planul de producție depășit. De curînd s-au dezbătut sarcinile de plan pe anul în curs și măsurile organizatorice în scopul realizării planului. Se prevede o cît mai bună organizare a secțiilor, crearea a zece ateliere de reparat dotate cu grupuri sociale. Mai trebuie temperat zelul unora care au uitat cuvîntul calitate, undeva, în carnetul de notițe. Apoi mai sînt unii, care, după ce au fost școlarizați și vrei să te bizui pe ei, pleacă în căutarea altor slujbe la fabricile din oraș. S-ar conveni și în această privință să se pună puțină ordine. Începutul ar putea fi făcut chiar de către conducătorii întreprinderilor care angajează mecanizatori pregătiți de I.M.A. Propunerii s-au mai făcut și fără îndoială se vor mai face și acum cu prilejul întîlnirilor dintre candidați și alegători. În agricultură sînt perioade în care zilnic, fiecare ceas contează nemăsurat de mult. Și asta ar trebui s-o știe nu numai cei care răspund de producția agricolă.

CL. MUNTEANU

MECANIZATORII

not la Circicolele bogate și spune că ie dat de faptul că are a preeri din sașinile înă cu o atîet față de ce la înțefi cetățesimpli pot ale. Meriacela de a le cunoasle, să pună fiecăruia, i o lucrare eprinderea, hestitune de felul cum ide în bună

măsură soarta recoltei. De aici gîija pentru creșterea și formarea cadrelor de mecanizatori. La Circea, primul lot de elevi a început cursurile în barăci. Nu sînt decît cîțiva ani de atunci. Oamenii țin minte. Acum, la Circea, există o școală profesională cu opt săli de clasă, cu două laboratoare, cămin cu 120 de locuri, cantină, ateliere și trei dormitoare. În prezent se pregătesc 400 de elevi, viitori mecanizatori. Tot la această școală se mai pregătesc elevi țărani la cursuri de cite zece luni, atît pentru I.M.A. Circea cît și pentru alte întreprinderi și se instruiesc 100 de motopompisti pentru irigații în cooperativele agricole. Întreprindere și pepiniera de cadre I.M.A. Circea are în fruntea ei un director și totodată pedagog.

Bilanțul pe '68 e lăudabil. A crescut productivitatea muncii, veniturile au fost depășite cu 360 000 de lei, iar economiile la dotația de stat

PERSPECTIVE ÎN OCROTIREA SĂNĂTĂȚII

de dr. doc. TOMA NICOLAESCU
secretar al Academiei Republicii Socialiste România

Între succinta și dureroasă prezentare a problemelor de sănătate făcută de C. Davilla, unul dintre primii organizatori ai ocrotirii sănătății publice, domnitorului Țării Românești și studiul amplu științific prezentat spre dezbateri Plenarei din octombrie 1968 a C.C. al P.C.R. au trecut 100 de ani. Tablourile sînt semnificative pentru condițiile social-politice respective și nu ne mai miră. Faptul însă că în decursul a trei sferturi de secol consumate de atunci, savanții-țetăeni ca Babes, Cantacuzino, Marinescu aduc în atenția „conducerii” țării aspecte medico-sociale care trădează lipsa de preocupări pentru sănătatea publică este evocator pentru ritmul în care se „progresa”. De-abia cele două decenii socialiste ale țării au schimbat ritmul evoluției sănătății publice și au deschis treptat perspective tot mai luminoase.

„...Pe măsura dezvoltării economice, a ridicării nivelului general de viață, partidul, guvernul au luat o serie de măsuri care și-au spus din plin cuvîntul, asigurînd îmbunătățirea simfioare a ocrotirii sănătății populației” spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu la Plenara Comitetului Central. Peste 6 miliarde lei alocați în anul acesta de la bugetul statului pentru sănătate; de 9 ori mai mult decît în 1950. Cifre mai grăitoare, decît orice demonstrație pentru eforturile deosebite în vederea creării unei baze materiale la nivel contemporan cu deosebite perspective de dezvoltare; ritmul de creștere constituie o mărturie, iar ridicarea problemei la nivelul unor preocupări de frunte în partid și în stat, o garanție.

Astăzi funcționează aproape 4 000 de circumscripții sanitare, de trei ori mai mult decît înainte de război, peste 400 de policlinici, față de nici 40, 130 000 de paturi de spital față de 30 000 în 1938. Numai în cîțiva ani s-au dat în folosință marile spitale din Hunedoara, Suceava, municipiul Gh. Gheorghiu-Dej și sînt aproape gata cele din Constanța, Oradea, Iași; altele în Craiova, Baia Mare, Galați urmează. Este vorba de spitalele de 400—1 000 paturi cu laboratoare și policlinici, adevărate combinate sanitare. Nu am inclus aici cele 25 000 de paturi pentru copii și 33 000 pentru asistența femeii. Acestei impresionante rețele materiale îi dau viață 31 000 de medici și 90 000 de cadre medii și auxiliare sanitare, de 4 ori, respectiv 8 ori mai numeroase decît în 1938. Un medic pentru 640 de locuitori!

Nu este de mirare că în aceste condiții, unele boli au fost eradicate (malaria, trahomul, febra recurentă) altele au fost reduse la apariții izolate; mortalitatea generală s-a redus la jumătate, cea infantilă — la o treime. Durata medie de viață a crescut continuu, ajungînd astăzi la 68 de ani; trăim astăzi în medie cu peste 30 de ani mai mult decît înainte de război.

În toate aceste realizări sînt prezente prestigioasele restructurări revoluționare social-economice din ultimele două decenii. Progresele științelor medicale, deși nu atît de impresionante ca în fizică, chimie, tehnică, au contribuit și ele din plin la succesele obținute în ocrotirea sănătății. Atît prin descoperirile ultimelor decenii cît mai ales prin aplicarea achizițiilor științifice în organizarea și desfășurarea acțiunilor de ocrotire a sănătății populației, științele medicale și purtătorii ei s-au înscris printre factorii motori ai progresului. Igiena generală și specială,

epidemiologia, folosirea vaccinurilor, chimioterapia, înmulțirea și diversificarea antibioticilor, perfecționarea tehnicilor chirurgicale au făcut impresionante salturi înainte. Școlile medicale românești au contribuit la dezvoltarea, adaptarea și aplicarea lor în prevenirea și combaterea îmbolnăvirilor. Este astfel justificată din plin amplificarea și perfecționarea rețelei de cercetare științifică medicală și de învățămînt superior, care cuprinde astăzi peste 1 800 cercetători și 2 400 cadre didactice. Cercetarea științifică face să crească eficiența asistenței medicale, iar punerea în practică ocrotirii sănătății a noilor achiziții contribuie la ridicarea pe un plan superior a activității științifice.

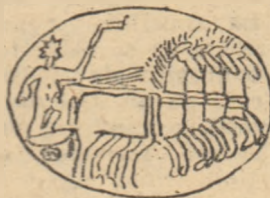
Ne aflăm astăzi în etapa unor salturi calitative în ocrotirea sănătății publice, iar oamenii de știință împreună cu medicii și ceilalți lucrători sanitari sînt chemați să-și aducă contribuția. Așa cum sublinia recent acad. Aurel Moga, ministrul sănătății. „Materialele prezentate și discutate, propunerile formulate și hotărârile luate în Plenara Comitetului Central, în care s-au dezbătut aspectele perfecționării organizării rețelei sanitare și îmbunătățirea asistenței medicale stau la baza unor măsuri de o deosebită importanță pentru ridicarea acestei asistențe la un nivel superior...”. Printre aceste măsuri preconizate constituirea Academiei de Științe Medicale este expresia prețurii acordate oamenilor de știință din domeniul medicinei, încrederea în capacitatea acestora și recunoașterea unui imperativ medico-social al vremii. Acest for care va cuprinde și îndruma unitățile de cercetare științifică medicală, va elabora și urmări în teren programe de profilaxie a bolilor cronice, metodologia diagnosticului precoce, optimizarea schemelor terapeutice ș.a. Astfel va crește fără îndoială rolul cercetării științifice în activitatea de ocrotire a sănătății și se va contribui la asigurarea unor premise științifice perspective deosebite în acest domeniu.

Institutul de cercetări pentru legumicultură și floricultură — Tigănești. Se fac observații în cultura de salată de seră

Gemele (pietrele gravate) constituie importante vestigii istorice. Asemenea game au fost descoperite în săpăturile arheologice de la Romula — Reșca, județul Olt — sau întimplător. Localnicii le numesc antici. Acest nume conservă denumirea de Antina dată de Marsigli pe la 1691 (Reșca).

La Romula existau importante ateliere specializate în arta gravării pietrelor prețioase, care își procurau materia primă (jaspisul, onixul, sardonixul, cornalina, cristalul de stîncă) din Munții Banatului și Car-

Sol în quadrigă

pații sudici. Gravarea se făcea cu burghiesfredel (terebra) de diferite forme confecționate din fier călit (ferum refusum), care erau acționate cu ajutorul unei roți cu pedală sau de croada unui arc puternic. La început, gamele erau șlefuite și fațetate în exterior și apoi se gravau. Din cauza durității rocii, în timpul gravării crăpau ori li se rupeau marginile. În acest caz, meșterul (cavator) arunca aceste piese ca deșeurii.

Gemele se întrebuntau ca podoabe pe obiecte de metal (cercei, inele), pe centuri de piele, pe haine etc. Altele erau folosite ca talismane cu proprietăți terapeutice, magice, oculte. În unele cazuri, gamele de la inele serveau ca sigilii.

Atelierele romulense dădeau o bogată producție de game. Pentru a se specializa, un meșter trebuia să desfășoare o muncă tenace. În mare parte acești meșteri (cavatores gemmarum) erau selavi și proprietarii de ateliere le pu-

FILE DE ISTORIE

GEMELE DE LA ROMULA

neau la îndemîna materia primă și modelele ce trebuiau să le execute. Atelierele romulense au activat în secolele II e.n. și-n prima jumătate a secolului III e.n.

Tematica scenelor figurative de pe game este variată, predominînd domeniul religios și mitologic. Se constată o puternică legătură între figurațiile gemelor și efigiile monedelor imperiale romane din secolele II-III e.n. Monedele romane au constituit pentru foarte multe game un izvor conștient de reproducere tematică,

nunțînd detaliile complexe ale figurilor. Clienții lor li se ofereau de către ateliere albume cu mulaje, își alegeau modelul și apoi se executa comanda. Atelierele de la Romula produceau game pentru întreaga Dacie și regiunile învecinate. Clienții cumpărau piese cu o reprezentare sau alta, după destinația ce o dădeau gemelor. Pentru sigilii preferau portretele (reprezentare cu caracter serios), pentru podoabe game cu un repertoriu iconografic variat, pentru amulete cele cu imagini magico-astroale etc. Din punct de vedere artistic gamele care au avut ca modele mulaje după pietrele gravate produse de atelierele renumite din țările elenistice și din alte provincii ale imperiului roman, se remarcă printr-o vădită acurateță artistică. P.

Capricorn

Figuri de zeități în atitudinea și cu simboluri, așa cum sînt pe aversul (fața) monedelor, apar și pe game: Jupiter, Minerva, Mars, Fortuna, Ceres, Victoria, Aesculapius, Salus, Sol Roma aeterna, Genius, Dionisos etc.

Tematica gemelor mai cuprinde portrete de împărați (Hadrian, Marcus Aurelius, Alexandru Severus), scene cu caracter mai comun (acvilită, mistreț, capricorn, semilună cu stele, delfini, cocoși, capre, scene de vînat etc.) și figuri bizare și grotesci (grylli).

După cum se vede, prin tematica lor, gamele țîn de lumea militară, de cercul agrest și bucolic, de prosperitate și noroc, de credințele astroale, de domeniul sănătății ș.a.m.d. Se presupune că meșterii gravori aveau la îndemîna modele executate în copii (ceară, gips) după care se inspirau și puteau să redca amă-

Mercurius

sele inspirate după efigiile monetare, la care reprezentările bătute în serie conțineau neglijențe și lipsă de detalii, ne oferă reprezentări modeste.

Cea mai mare parte a atelierelor pentru gravat piatra au activat la Romula în perioada 150-250 e.n. La începutul celui de a doua jumătate a sec. III e.n. activitatea atelierelor încetează ca urmare a evenimentelor grave prin care trecea atunci sudul Daciei.

Prof. EM. BARBU

Actualitatea științifică

Ceaiul miraculos

În Mexic crește o plantă denumită în popor „stejarul pitic vesnic verde” din care indienii, locuitori stăpîni ai acestor meleaguri, prepară un ceai gustos.

Îată însă că, de turînd, au ieșit la iveală și unele proprietăți curative interesante ale acestei plante. Este vorba de faptul că un bătrîn de 85 de ani, suferind de cancer al feșii și gîtului, consumînd mai mult timp acest ceai a prezentat semne de vindecare a tumorilor.

Studiînd acest caz, medicul american dr. Hugh Hogle, de la colegiul de medicină al Universității din Utah (S.U.A.) a ajuns la concluzia că planta respectivă conține unele substanțe care ar putea vindeca cancerul. El a extras aceste substanțe și a preparat cu ele un medicament denumit NDGA.

Experimentele făcute cu acest medicament pe animale și chiar pe oameni sînt încurajatoare. Totuși, medicul Hogle se arată încă foarte prudent cu folosirea lui.

Ceea ce se știe sigur pînă acum este faptul că noul medicament anticanceros — NDGA — spre deosebire de alte medicamente similare nu este toxic, și are calități antibiotice pronunțate, fapt pentru care poate fi folosit cu succes în tratarea leprei.

Cronica evenimentelor internaționale

Printre evenimentele politice care au reținut atenția opiniei publice mondiale, în ultima săptămână, un loc de seamă îl ocupă: Congresul al XII-lea al P.C.I., situația din Orientul Apropiat și evenimentele din Vietnam.

CONGRESUL P.C.I.

Timp de o săptămână — între 8—15 februarie a.c. — s-a ținut la Bologna, în Italia, cel de-al XII-lea Congres Național al Partidului Comunist Italian.

Congresul a aprobat tezele prezentate de Comitetul Central, raportul tovarășului Luigi Longo, secretar general al P.C.I. și concluziile tovarășului Enrico Berlinguer.

După cum rezultă din documentul politic final elaborat în cadrul Comisiei Politice, congresul a subliniat în mod deosebit deplina sa adeziune cu linia tezelor și a raportului în legătură cu trei teme esențiale: interpretarea dată coexistenței pașnice, concepția cu privire la o cale democratică de înaintare spre socialism, linia din care decurge locul P.C.I. în mișcarea muncitorească, comunistă și revoluționară internațională și acțiunea partidului pentru o nouă unitate a mișcării muncitorești și comuniste internaționale, bazată pe egalitatea partidelor și pe respectarea reciprocă a suveranității și independenței.

Gh. DUMITRESCU- BISTRIȚA

Născut la 17 septembrie 1895, în satul Bistrița, județul Mehedinți, într-o familie de oameni săraci, Gh. Dumitrescu-Bistrița urmează clasele primare în comuna natală, apoi, timp de un an frecventează cursurile Liceului „Traian” din Turnu Severin. Având înclinație spre muzică și pictură părăsește liceul și urmează Seminarul din Rimnicu Vilcea și Școala normală din aceeași localitate. Ieșind

ORIENTUL APROPIAT

Situația din această parte a lumii continuă să se mențină încordată. Agențiile de presă au transmis, în ultimul timp, că aici au avut loc mai multe ciocniri între forțele armate israeliene și iordaniene, precum și unele tulburări la Ierusalim. Dar, în vreme ce opinia publică lua cunoștință de aceste frământări, s-a aflat, în sfârșit, că cele patru mari puteri membre ale Consiliului de Securitate (U.R.S.S., S.U.A., Franța și Anglia) au început convorbiri preliminare bilaterale pentru rezolvarea crizei în Orientul Apropiat. Acest lucru a fost posibil în urma acceptării de către Statele Unite ale Americii a propunerii franceze, referitoare la convocarea unei întruniri a reprezentanților „celor patru” în vederea unor consultări privind situația din Orientul Apropiat.

Salutind acordul la care s-a ajuns, secretarul general al O.N.U., U Thant, aprecia că hotărârea celor patru puteri de a începe în cadrul Organizației Națiunilor Unite convorbiri bilaterale „constituie un început de bun augur în căutarea în comun a unei păci juste și durabile” în această zonă. „Consiliul de Securitate — arăta el în continuare — nu-și poate exercita funcțiile în problema Orientului Apropiat decât cu interesul activ al marilor puteri și cooperarea părților direct interesate în conflict”.

preot și învățător el se întoarce în satul natal.

Încă de tânăr, își consacră o parte

Figuri de folcloriști

din timpul său liber culegerii cîntecelor populare pe care le auzea prin satele învecinate sau prin părțile pe unde drumetea. Cunoscător al muzicii, el le nota și apoi le prelucra în speranța că le va publica. Neajutîndu-l însă nimeni în această privință, Dumitrescu-Bistrița s-a decis să tipărească pe cont propriu o revistă în care să publice cîntecul cules de el și de colegii săi. Astfel în anul 1919, el și-a făcut o tipografie și a scos cunoscuta revistă folclorică „Izvorășul” care a apărut timp de peste

EVENIMENTELE DIN VIETNAM

În Vietnamul de Sud, luptele continuă. Intervenționiștii americani și trupele saigoneze primesc lovituri puternice din partea forțelor patriotice.

Și, în timp ce luptele se desfășoară pe diferite fronturi, la Paris continuă convorbirile cvadripartite dintre reprezentanții guvernului R. D. Vietnam, ai Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de Sud, ai guvernului S.U.A. și cei ai regimului de la Saigon. De la reluarea tratatelor au avut loc, pînă acum, patru întâlniri. Discuțiile n-au dus însă la nici un rezultat pozitiv, părțile rămînînd încă diametral opuse.

Obstacolul principal de care s-a izbit conferința rezidă — după cum a arătat recent Tran Buu Kiem, reprezentantul F.N.E. — în faptul că Statele Unite ale Americii n-au renunțat să urmărească realizarea scopurilor lor agresive și de menținerea la putere a Administrației de la Saigon, ca instrument pentru înfăptuirea politicii lor agresive în Vietnamul de Sud.

În aceste condiții e greu de prevăzut ce desfășurare vor lua evenimentele în viitor.

Forțele patriotice din Vietnamul de Sud luptă cu abnegație și eroism pentru a determina pe agresor să se retragă din Vietnamul de Sud și să lase poporul vietnamez să-și rezolve singur problemele interne potrivit aspirațiilor lui de libertate, independență și suveranitate națională.

S. LAZĂR

O MĂSURĂ NECESARĂ DE PREVEDERE: ASIGURAREA LA ADAS

XXII

În numărul de astăzi al revistei vom vorbi despre utilitatea ASIGURĂRII MIXTE DE VIAȚĂ ȘI SUPLIMENTARĂ DE ACCIDENTE.

Forma de asigurare la care ne referim conține — față de asigurarea mixtă de viață — unele condiții speciale pentru cazurile de invaliditate permanentă sau de deces al persoanei asigurate, ca urmare a unui accident. Pentru o astfel de situație, Administrația Asigurărilor de Stat plătește de 5 ori suma asigurată înscrisă în poliță. Dacă invaliditatea permanentă este parțială, asiguratul primește o parte din suma asigurată înmulțită cu 5, parte ce este egală cu gradul de invaliditate permanentă stabilit de comisia medicală.

Suma asigurată, înscrisă în poliță, se mai plătește, la fel ca și în cazul asigurărilor mixte de viață: la expirarea asigurării (independent de plățile făcute anterior pentru cazurile de invaliditate permanentă); în caz de amortizare (cîte 1 000 de lei pentru fiecare combinație de litere înscrisă în poliță, ieșită la tragerile lunare de amortizare) și în caz de deces al asiguratului (din alte cauze decît accidentele).

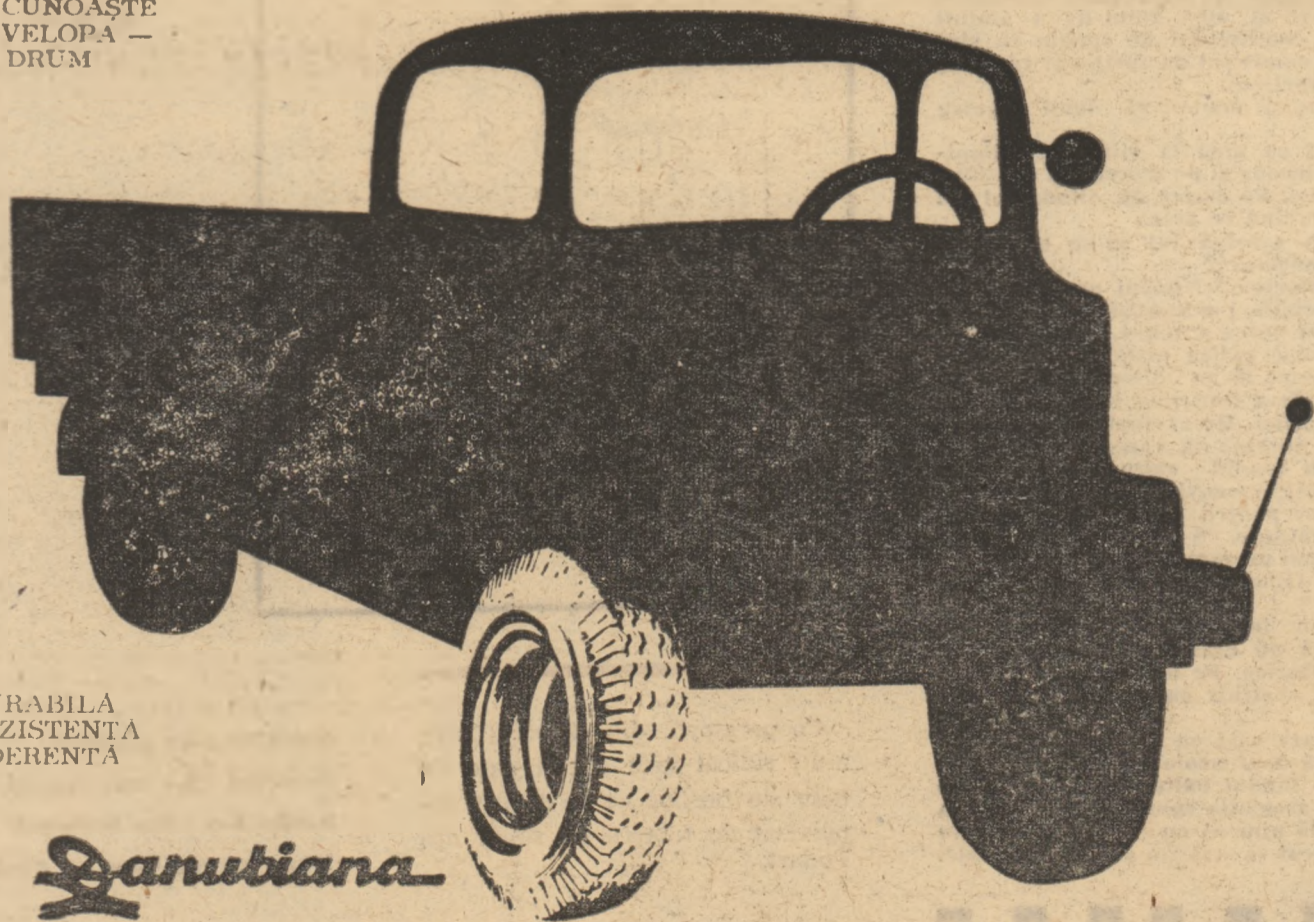
Este important să se cunoască și faptul că în cazul cînd invaliditatea permanentă ca urmare a unui accident este mai mare de 50 la sută, ADAS scutește pe asigurat de plata primelor.

Odată cu scutirea de plată, polița rămîne în vigoare pentru toate drepturile corespunzătoare asigurării mixte de viață obișnuite.

Și la această asigurare, ratele lunare de prime ce trebuie plătite de către cei ce se hotărăsc să ia o astfel de măsură de prevedere sînt convenabile. Astfel, o persoană avînd vîrsta cuprinsă între 31 la 40 de ani, care încheie asigurarea pe durată de 15 ani, va plăti în tot acest timp, numai 8 lei pe lună, pentru fiecare 1 000 de lei din suma asigurată.

AUREL CRIȘAN

PRIETENUL
LA NEVOIE
SE CUNOAȘTE
ANVELOPA —
LA DRUM

DURABILĂ
REZISTENȚĂ
ADERENȚĂ

Dunabian

ANVELOPA IDEALĂ PENTRU
AUTOCAMIOANE ȘI AUTOBUZE

slalom printre satiră și umor

M-am documentat

pe teren

Eram în mare încurcătură. A doua zi trebuia să trimit la județ situația cu desfășurarea ediției de iarnă a Cupei sportive și n-aveam ce să scriu. Stăteam în fața colii albe de hirtie și parcă nu mă înduram să mărturisesc că numai șase tineri s-au prezentat la startul probei de schi. Auzeam cum mi se reproșează: „De ce atît de puțini? Ce fac tinerii din comuna voastră?”

Așa mi-a venit ideea să văd ce fac tinerii din comuna noastră. Am lăsat la o parte birocrația și am plecat pe teren să mă documentez, pentru că documentarea este principala sursă de inspirație și fără inspirație nu o să pot întocmi situația.

Deci, m-am dus pe teren. Nu pe cel de fotbal că acum, pe zăpadă, nu se joacă. Păcat că atunci aș fi avut ce scrie. Și despre cei 11 + rezervele care bat mingea și despre cei 50-60 care trec proba de sărituri peste garduri ca să nu plătească bilete de intrare... Dar acum trebuie să mă rezum numai la sporturile de iarnă. Trecînd prin fața școlii am văzut că prichindeii care tocmai ieșiseră în recreație se dădeau pe gheață.

— O să vă rupeți ghețele, le-a strigat cineva.

Eu i-am replicat imediat:

— Ce te bagi tovarășe? Lasă-i să facă sport, să se dezvolte armonios.

I-am numărat pe toți cei ce s-au dat pe gheață. Și între timp în cap îmi formulasem fraza pe care o voi scrie în situație: „La proba de patinăj au participat 35 de tineri care prin modul de prezentare au dovedit că sînt sportivi de prima clasă”. Mie îmi place să respect adevărul. M-am interesat și am aflat că toți copiii sînt din clasa I.

Continuîndu-mi documentarea am văzut niște copii mai măricei (erau de la

ciclul 2 care învață după-amiază) că se dădeau cu sania. Numărîndu-i am constatat că sînt 11. Dar, ca să fac impresie, o să scriu: „Numărul copiilor care au participat la proba de săniuș au fost de peste 10”.

După-amiază, întîlnindu-l pe Radu la căminul cultural l-am provocat la o partidă de ping-pong. În timp ce jucam, mi-am dat seama că masa ar trebui mutată într-o sală mai mare. Aici nici n-aveam loc să respingem o minge mai lungă. Cînd au intrat doi tineri, Radu le-a spus: „leșiți afară că nu mai pot să mișc paleta din cauza voastră”. Îmi venea să-l sărut. Fără să știu, îmi dăduse o idee: „Sala în care s-a desfășurat proba de tenis de masă, a devenit în scurt timp neîncălzită pentru toți cei dornici să participe”.

Plecînd spre casă am văzut în fața bufetului doi vîlăgani, așteptați de băutura ce schimbau între ei cuvinte tari și erau gata, gata să se încalere. Dacă nu interveneau oamenii să-i despartă, aveam ce scrie și despre proba de trîntă.

M-am mulțumit să scriu în informarea despre desfășurarea primei faze a cupei, numai cele constatate de mine pe teren. Că eu nu sînt ca alții să dau date din burtă. Pentru mine documentarea este principala sursă de inspirație.

P. A. TINĂ
Pt. conf. B. CRISTIAN

ARMONIE

(Prin telex de la trimisul nostru special V. DUMBRĂVA).

Regulamentul cupei de iarnă prevede că forurile sportive pot adăuga în program și unele probe, după specificul și tradițiile locale. Prima probă suplimentară la care sînt supuși toți cei ce au de-a face cu sportul în comuna Mircea Vodă (Brăila), este un concurs de „orientare”. Trebuie să afli cine sînt membrii consiliului asociației sportive Spicul. Pînă în prezent nu există nici un cîștigător la această probă, nimeni nereușind să afle nimic. Cu o singură excepție: un concurent l-a descoperit chiar pe președinte, în persoana tehnicianului veterinar Ilie Cuconu. I-am luat fericitul concurent un interviu. Fiind în posesia răspunsurilor domniei sale, mă grăbesc să vi le împărtășesc:

— Cum ați reușit deosebita performanță?

— Cheia succesului este seriozitatea la antrenamente. Eu m-am antrenat intensiv.

— Prin ce procedee?

— Căutînd să-l descopăr și pe președintele comitetului de sprijin al asociației sportive. Pentru că sportul e foarte bine organizat la noi; avem nu numai un consiliu al asociației ci și un comitet de sprijin.

— Și ați reușit să-l întîlniți și pe acesta?

— Imposibil! Încercarea era prea temerară. Președintele comitetului de sprijin, Ion Popa, lucrează la Galați și nu vine în comună chiar în fiecare săptămînă. Dar antrenamentul mi-a folosit pentru depistarea celui-lalt președinte.

— Ce măsuri propuneți pentru îmbunătățirea performanțelor sportive din comună?

— Avem o asociație sportivă — Spicul, un consiliu al asociației, un comitet de sprijin al consiliului; să mai facem și o comisie.

— Ce fel de comisie?

— O comisie ajutătoare pe lingă comitetul de sprijin al consiliului asociației sportive care să alba rolul de a aminti membrilor comitetului de sprijin că sînt membri în comitetul de sprijin și că, deci, trebuie să sprijine.

— Ce angajamente vă luați pentru viitor?

— Promit că pînă la viitoarea olimpiadă să-l descopăr și pe secretarul consiliului asociației. Pe casier nu, fiindcă el s-a atrofiat, neavînd ce face.

— Nu era sarcina lui să se ocupe de fondurile asociației?

— Care fonduri? Nimeni nu știe de ce nu are asociația fonduri și mai ales de unde și le-ar putea procura.

— Bine, dar există niște obligații precise — pe care le au diferite organe din comună — de a contribui bănește la fondurile asociației. De exemplu, cooperativa de consum trebuie să verse o cotă de 30 la sută din fondul cultural-sportiv în contul asociației sportive.

— Păi tot pentru sport au folosit-o. Pentru vinătoare. S-au cumpărat niște rațe care apoi urmau să fie vinăte.

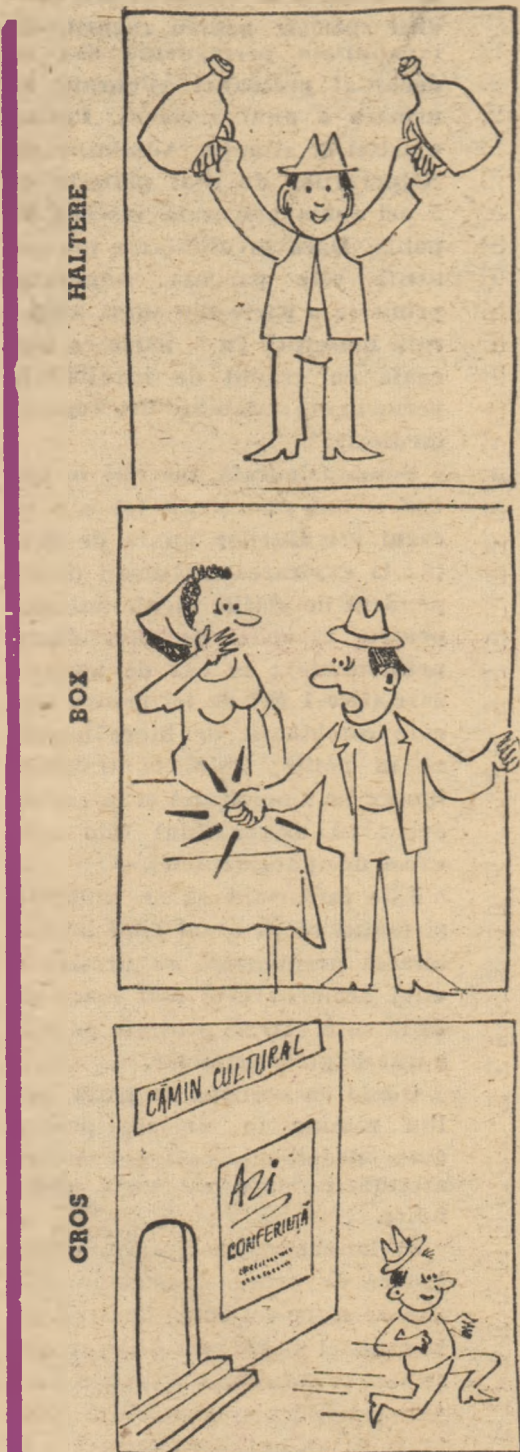
— Și s-a făcut un concurs de vinătoare sportivă?!

— Nu, au fost mincate, fiindcă s-a constatat că nu erau adecvate sportului, nefiînd sălbaticie. Pe urmă, 1 557 lei din fond s-au cheltuit cu ocazia adunării generale.

— Și ce are asta cu asociația sportivă?

— Are, că doar acolo s-a discutat ca 30 la sută din fondul cultural-sportiv să fie dat pentru asociația sportivă. Dar dacă la Mircea Vodă nimeni nu cere și nimeni nu dă, ar fi păcat să stricăm această armonie.

„Sportivi”

Desene de LUCIAN POPA

Cioara (tuciuriu planor)
S-a lăsat din întîmplare
Pe un vîrf de pom în care
Se afla un difuzor.

Zeci de-arcușuri nevăzute
Zvirleau vesele-n tîrie
(Spre-nălțimile știute!)
Minunata „Ciocirlie”.

După ce s-a potolit
Iureșul de note clare,
Se-auzi un cîriit
Ca un fel de constatare:

— Cîntecelul ăsta place
Dar mult mai frumos vioara
Ar cînta, dacă s-ar face
Și o melodie... „Cioara”!

PĂREREA CIORII

STELIAN FILIP

Răspunsuri netimbrate

Correspondentul nostru N. TRISTU — are și dreptul — ne sesizează că din brutăria comunei Fieroiu județul Ialomița pîinea nu iese destul de coaptă. Care să fie motivul? Se grăbesc brutarii sau pîinea crudă trage mai greu la cîntar? Răspunsul ni-l poate da Uniunea județeană a cooperației de consum de care depinde această brutărie. Condițiile — nu pîinile — sînt coapte. E cam trist.

MIRCEA GHÎTESCU — comuna Vedea (Argeș): Ne permitem să redăm aproape integral scrisoarea dv.: „Vă trimit spre publicare următoarele cinci poezii originale, creație personală, făcute la inspirație, create din realitate, că sînt inteligent și talentat prin naștere și vocație, plus munca respectivă”. Din poeziile trimise nu se vede „munca respectivă”. În schimb din cele cîteva rînduri mai sus citate reiese clar cum sînteți „prin naștere”. Dar să citim mai departe scrisoarea: „dacă nu le veți publica, ceea ce nu-mi vine să cred, ele fiind totuși foarte bune, vă rog să-mi dați voie să le fac și trimit ca folclor, să circule din gură în gură”. Nu vă putem spune aici ce să faceți cu ele, dar firește, aveți dreptul să le folosiți cum doriți. Vă asigurăm însă că „poeziile” nu vor intra în folclor, iar în ceea ce privește dorința dv., ca ele să circule din gură în gură e și mai problematică. Dacă va

încerca cineva să le spună riscă să i se strepezească dinții. Privită dintr-un alt unghi, scrisoarea dv. dovedește că aveți umor. Pot să vă spun așa, ca între confrăți: că atunci cînd am citit-o „întîias dată pentru prima oară mi-am pierdut uzul rațiunii”. Și asta numai prin faptul că în autorecomandarea pe care v-ați făcut-o ați scris că sînteți inteligent și talentat, dar ați omis să adăugați că sînteți și modest. Tot prin naștere și mai ales prin vocație. Basta!

LAZAR ȘTEFANESCU — Fălciu (Ilt): Cupletul trimis se bazează probabil pe un fapt concret și anume modul în care se desfășoară un consiliu pedagogic în școală. Vă rugăm să reveniți cu amănunte fără a uita că se poate face umor și în proză.

CEZAR SAHAIDOC — Comuna Popricani (Iași): Vă mulțumim pentru sugestiile date în vederea alcătuirii unor caricaturi-rebuts. Vom încerca, firește cu ajutorul caricaturistului, să vă îndeplinim dorința de a le vedea în paginile revistei. Așteptăm să ne mai dați și alte sugestii, că la noi condiția de sugestii stă la dispoziția publicului. Se mai întîmplă. Nu uitați însă că e vorba numai de sugestii, nu și de...

Ac.

Fără cuvinte

Desen de
V. CRAIȚA
MINDRA

Cooperatorii din Glod (Doj), n-au ridicat cele cîteva sute de tone de borhot ce le-a fost repartizat de fabrica de zahăr din Podari.

Hotărîtu-s-au glodenii,
Socotînd că-i mai comod,
S-aducă-n siloz borhotul
După ce s-o face... glod.